

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput IV. Ad superiores regulas Christiani omnes tenentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

quasi sibi solis vel mundo nati essent, ad fruendum utique honoribus, divitiis ac deliciis secularibus. Quasi solum animales essent, non spirituales. Quasi solum ex carne geniti, non ex spiritu regenerati. Quasi solum essent filii Adam, non filii Dei. Quasi veterem hominem non exuissent, nec sepeliissent in aquis baptismatis. Quasi Christus non emisset ipsos pretio magno, nec acquisivisset sibi per mortem suam, ut qui vivunt, non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est. Quomodo enim Christo, five Deo, non sibi vivunt, qui de Deo vix cogitant? vix affectus suos, & actus ad Deum dirigunt? quorum & vita tota vix aliud est, nisi temporalis sollicitudo, vix aliud nisi concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum & superbia vitæ; vix aliud nisi carnalis cupiditas, & rara, si ulla, Dei charitas? Non illi profectò, sed si soli Christo, non sibi vivunt, qui laudem & gloriam ipsius in omnibus quaerunt, nullamque dilectionem in alio expendunt, quod non ipse, aut propter ipsum sit; ita ut dicere queant: *Vivo ego, iam non ego, vivit verò in me Christus.* Solum proinde illi, quorum vita tota, continuus est cultus, continua laus Dei; adeoque continuum actu vel virtute divini amoris exercitium. Siquidem non colitur ille, nisi amando, inquit Augustinus episcopus 120. ad Honoratum; *Et quid est cultus ejus, nisi amor ejus?* 12. Trinit. 14.

CAPUT IV.

Ad superiores regulas Christiani omnes tenentur.

25 **A**T replicantem audio: doctrinam quidem & regulas Evangelicas, tribus prioribus capitibus allatas, optimas esse; continere tamen consilium, non præceptum, saltem adstrictivum omnium Christianorum.

At replicæ isti egregiè occurrit Eminent. Cardinalis Bona in aureo opusculo, quod inscripsit principia & documenta vitæ christianæ p. 1. §. 6. ubi sic: „Quia plurimi sunt, qui tradita à Christo christianæ perfectionis documenta, nec discere nec servare volentes, ne illa temerè abjecisse videantur, ad illos dumtaxat spectare asserunt qui, claustris inclusi, à sæculi curis alieni sunt; ostendam evidentè, (nota bene) quàm sit inanis & falsa eorum persuasio, ut, hoc errore sublato, veritas patefacta clarescat.

26 „Verùm quidem est duplici statu Christianorum vitam distingui, mundano & religioso. Uterque tamen, diverso licet tramite, ad eundem terminum tendit, & quod attinet ad proximam virtutum, ad mundi contemptum, ad paupertatem spiritus, ad amorem crucis, par utriusque conditio est; hoc solo intercedente discrimine, quòd Religiosi solemnium votorum, regularumque vinculis devincti, strictiori jure, quàm mundani, ad perfectionem tenentur. In reliquis una & eadem vitæ ratio ab utriusque requiritur. Unum & idem Evangelium

omnibus prædicatum est. Cùmque Deus nihil præcipiat nisi charitatem, nihil prohibeat nisi cupiditatem, nulla in his differentia, nulla exceptio personarum reperitur.

Præcepit Salvator noster, nequis verbum otiosum loquatur, rationem de illo redditurus in die judicii, nequis irascatur, nequis concupiscat. nec ullam videmus positam esse distinctionem inter Monachos & Conjugatos. Simili modo, cùm dixit, beatos esse qui lugent, infelices qui ridet: cùm docuit oportere nos semper orare; omnibus renuntiare; vitam odisse; nos ipsos abnegare; injurias patienter ferre; intrare per angustam portam: nullum cerè hominum genus excludit.

Paulus item Apostolus, cùm omnibus Christianis, etiam conjugatis, filiosque nutriendos scriberet, nonne ab illis omnem exigentiam Monasticæ disciplinam? *Habentes (inquit) alimenta, & quibus regamur, his contenti sumus,* 1. Thimot. 6. Quid amplius ab Anachoretis requireret? Petrus quoque & Jacobus Apostoli, nonne ad omnes Christi fideles scribebant? cùm eos hortabantur, ut essent *sancti, integri, perfecti, in nullo deficientes,* 1. Pet. 1. Jacobi 1. Christus denique, cùm dixit: *Estote perfecti, sicut & Pater vester caelestis perfectus est,* Matth. 5. sermonem habuit ad omnes in se credentes, quibus altissimum sanctitatis scopum præfixit, ut omnes qui per adoptionem filii Dei nominamur & sumus, Patris perfectionem æmulemur.

Magna utique cunctis Christianis sanctitatis necessitas indicta est, ne à paterna hereditate tamquam degeneres excludamur. Hactenus sapientissimus pientissimusque Cardinalis. Qui etiam p. 2. §. 3. loquens specialiter de cruce, sui que abnegatione, Christianis omnibus necessariâ, sic pergit: „Tota vita Christiani crux esse debet & abnegatio, nec quisquam potest redemptionis fructu potiri, nisi per crucem. Hinc necessitas indispensabilis orta est abnegandi semetipsum; quod qui præstare recusat, Christi discipulus esse non potest. *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, &c.* Non dicit abnegandam dumtaxat superbiam, crapulam, divitias, possessiones, sed jubet etiam ut abnegemus nosmetipsos, proprios scilicet affectus, & quidquid suggerit & operatur in nobis spiritus Adæ. Hæc omnia profus à nobis revellere debemus, & carnem nostram crucifigere, cum vitiis & concupiscentiis suis, vitamque Christi crucifixi in nobis exprimere. Durus est hic sermo carni & sanguini; sed in hoc Christi fides, in hoc salus nostra consistit.

CAPUT V.

Eandem obligationem asserit, probatque D. Basilus.

NON ex semetipso doctrinam illam obligationemque tradidit Cardinalis ille sapientissimus, sed eam ex SS. Patribus, Basilio